

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 14 października 2008 r.

Druk nr 285

**KOMISJA
USTAWODAWCZA**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 85a ust. 3 pkt 1 Regulaminu Senatu Komisja Ustawodawcza wnosi o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Do reprezentowania Komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniony jest senator Zbigniew Cichoń.

W załączeniu przekazuję projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący Komisji
Ustawodawczej
(-) Krzysztof Kwiatkowski

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Art. 1.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. Do składek na ubezpieczenie społeczne zapłaconych przez podatników, o których mowa w art. 27 ust. 8, 9 i 9a, z tytułu działalności wykonywanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy składki te nie zostały odliczone od dochodu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, na terenie którego działalność ta była wykonywana, stosuje się ust. 1 pkt 2, przy czym składki te odlicza się od dochodu osiągniętego z tytułu działalności wykonywanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.";

2) w art. 27b:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. Do składek na ubezpieczenie zdrowotne zapłaconych przez podatników, o których mowa w art. 27 ust. 8, 9 i 9a, z tytułu z działalności wykonywanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy składki te nie zostały odliczone w państwie

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 107, poz. 723, Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 104, poz. 711, Nr 183, poz. 1354, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367, Nr 192, poz. 1378, Nr 211, poz. 1549 i Nr 225, poz. 1673 oraz z 2008 r. Nr 97, poz. 632.

członkowskim Unii Europejskiej, na terenie którego działalność ta była wykonywana, stosuje się ust. 1–3, przy czym składki te odlicza się od podatku należnego z tytułu działalności wykonywanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.",

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Wysokość wydatków na cele określone w ust. 1 i 1a ustala się na podstawie dokumentów stwierdzających ich poniesienie.";

3) w art. 44:

a) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

"3a. Podatnicy uzyskujący dochody, o których mowa w ust. 1a, są obowiązani w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dochód był uzyskany, a za grudzień - w terminie złożenia zeznania podatkowego, wpłacać zaliczki miesięczne, stosując do uzyskanego dochodu najniższą stawkę podatkową określoną w skali, o której mowa w art. 27 ust. 1. Za dochód, o którym mowa w zdaniu pierwszym, uważa się uzyskane w ciągu miesiąca przychody po odliczeniu miesięcznych kosztów uzyskania w wysokości określonej w art. 22 ust. 2 lub 9 oraz zapłaconych w danym miesiącu składek, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lub ust. 1a. Przy obliczaniu zaliczki podatnik może stosować wyższą stawkę podatkową określoną w skali, o której mowa w art. 27 ust. 1.",

b) ust. 6i otrzymuje brzmienie:

"6i. Kwotę zaliczki podlegającą wpłacie, obliczoną w sposób określony w ust. 6b lub 6h, zmniejsza się o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, opłaconej przez podatnika w danym miesiącu zgodnie odrębnymi przepisami.".

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2008 r.

UZASADNIENIE

1. Ustawa wykonująca wyrok Trybunału Konstytucyjnego

Projektowana ustawa stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 listopada 2007 r. (sygn. akt K 18/06), stwierdzającego niezgodność przepisu art. 26 ust. 1 pkt 2 oraz art. 27b ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, ze zm) z Konstytucją.

Zgodnie z art. 190 ust. 1 Konstytucji, orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne.

Sentencja orzeczenia ogłoszona została w Dz. U. z 2007 r., Nr 211, poz. 1549 (dzień publikacji wyroku — 14 listopada 2007 r.). Pełny tekst orzeczenia wraz z uzasadnieniem zamieszczony został w OTK Z.U. z 2007 r., Nr 10A, poz.122.

2. Przedmiot i istota rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego

2.1. Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z art. 32 w związku z art. 2 Konstytucji:

- 1) art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych w zakresie, w jakim wyłącza możliwość odliczenia przez podatników, o których mowa w art. 27 ust. 9 tej ustawy, od dochodu osiągniętego z działalności wykonywanej poza granicami RP zapłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, w sytuacji gdy składki te nie zostały odliczone od dochodu w państwie członkowskim UE, na terenie którego działalność ta była wykonywana,
- 2) art. 27b ust. 1 powyższej ustawy w zakresie, w jakim wyłącza możliwość odliczenia przez podatników, o których mowa w art. 27 ust. 9 ustawy, od podatku należnego z tytułu działalności wykonywanej poza granicami RP składek na ubezpieczenie zdrowotne, w sytuacji gdy składki te nie zostały odliczone w państwie członkowskim UE, na terenie którego działalność ta była wykonywana.

2.2. Art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy stanowi, iż:

„Podstawę obliczenia podatku, z zastrzeżeniem art. 24 ust. 3, art. 29-30c oraz art. 30e, stanowi dochód ustalony zgodnie z art. 9, art. 24 ust. 1, 2, 4, 4a-4e, ust. 6 lub art. 24b ust. 1 i 2, lub art. 25, po odliczeniu kwot: (...)

2) składek określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.):

a) zapłaconych w roku podatkowym bezpośrednio na własne ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe podatnika oraz osób z nim współpracujących,

b) potrąconych w roku podatkowym przez płatnika ze środków podatnika, z tym że w przypadku podatnika osiągającego przychody określone w art. 12 ust. 6, tylko w części obliczonej, w sposób określony w art. 33 ust. 4, od przychodu podlegającego opodatkowaniu

— odliczenie nie dotyczy składek, których podstawę wymiaru stanowi dochód (przychód) wolny od podatku na podstawie art. 21, 52, 52a i 52c, oraz składek, których podstawę wymiaru stanowi dochód, od którego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku”.

Art. 27b ust. 1 ustawy stanowi, iż:

„Podatek dochodowy, obliczony zgodnie z art. 27 lub art. 30c, w pierwszej kolejności ulega obniżeniu o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o którym mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135):

1) opłaconej w roku podatkowym bezpośrednio przez podatnika zgodnie z przepisami o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych,

2) pobranej w roku podatkowym przez płatnika zgodnie z przepisami o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych,

— obniżenie nie dotyczy składek, których podstawę wymiaru stanowi dochód (przychód) wolny od podatku na podstawie art. 21, 52, 52a i 52c, oraz składek, których podstawę wymiaru stanowi dochód, od którego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku”.

Z przepisów tych wynika, iż podatnik uzyskuje prawo do odliczenia od podstawy opodatkowania (albo od podatku) tylko tych składek, które wpłacił do krajowego systemu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych. Wyłączona jest zaś możliwość odliczania od podstawy opodatkowania (albo od podatku), składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne nie podlegających ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych lub ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Tylko więc składki zapłacone w ramach polskiego systemu opieki zdrowotnej mogą zostać odliczone od podatku przy rocznym rozliczeniu podatkowym, a ściśle mówiąc: 1) składki na ubezpieczenia społeczne pomniejszają podstawę

opodatkowania (tzn. dochód przed opodatkowaniem), 2) a składka na ubezpieczenia zdrowotne podlega odliczeniu od podatku.

Art. 27 ust. 8 i 9 ustawy określają sposoby unikania podwójnego opodatkowania w zależności od tego czy Polska zawarła umowę międzynarodową z danym krajem w tym zakresie czy nie oraz czy umowa określa sposób odliczania. Podatnik nie ma jednak możliwości odliczania od dochodu składek na ubezpieczenie społeczne zapłaconych poza granicami RP.

Umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, które zawarła Polska, na ogół też milczą na temat składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.

W praktyce więc podatnicy, którzy płacą składki na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne poza granicami kraju, nie mogą ich odliczyć w swoim rocznym rozliczeniu podatkowym Polsce. Chodzi oczywiście tylko o te składki, które nie mogły być wcześniej odliczone od podatku czy dochodu płaconego za granicą; nielogiczna byłaby bowiem interpretacja, która pozwalałaby odliczać składki od dochodu lub podatku płaconego Polsce, jeśli wcześniej podatnik skorzystał z odliczenia tych składek od dochodu lub podatku płaconego za granicą.

2.3. Po pierwsze, zgodnie z trybunalską interpretacją art. 32 ust. 1 Konstytucji, istotą równości jest „równe traktowanie adresatów norm, którzy charakteryzują się w równym stopniu określoną cechą prawnie relewantną”; „nie wolno tworzyć takiego prawa, które różnicowałoby sytuację prawną podmiotów będących w takiej samej sytuacji faktycznej”.

„Omawiane dwie grupy podatników łączy to, że mają miejsce zamieszkania w Polsce”. Cechą różnicującą jest to, że „jedna grupa prowadzi działalność zarobkową i z tytułu tej działalności uiszcza składki na ubezpieczenia w Polsce, a druga grupa osiąga dochody z tytułu pracy zarobkowej za granicą i wpłaca składki na ubezpieczenia do systemu ubezpieczenia społecznego w państwie miejsca zatrudnienia”.

Powstaje pytanie czy fakt osiągania dochodów z działalności zarobkowej poza granicami Polski, w szczególności w innym kraju członkowskim UE, oraz opłacanie z tego tytułu składek ubezpieczeniowych do instytucji ubezpieczeniowej w tym innym państwie uzasadnia odmienne traktowanie podatników w zakresie prawa do odliczania składek, nieodliczonych od podatku w państwie zatrudnienia.

Różnicowanie podmiotów prawa charakteryzujących się wspólną cechą istotną (w tym przypadku miejscem zamieszkania na terytorium RP) jest dopuszczalne, tzn. nie narusza zasady równości pod warunkiem, że: 1) jest relewantne, czyli pozostaje w bezpośrednim związku z celem i zasadniczą treścią przepisów oraz służy realizacji tego celu i treści; innymi słowy — jest racjonalnie uzasadnione, 2) jest proporcjonalne, to znaczy, że waga interesu, któremu ma służyć, pozostaje w odpowiedniej proporcji do wagi interesów, które zostaną naruszone w wyniku nierównego potraktowania podmiotów podobnych, 3) pozostaje w związku z zasadami,

wartościami i normami konstytucyjnymi, uzasadniającymi odmienne traktowanie podmiotów podobnych.

Zdaniem TK „kryterium osiągania dochodu z pracy za granicą i opłacania z tego tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne do zagranicznej instytucji ubezpieczeniowej nie pozostaje w istotnym racjonalnym związku z treścią i celem regulacji prawnej zezwalającej na odliczenie od podstawy obliczania podatku bądź od podatku dochodowego kwoty równej opłaconym składkom. Celem tego rozwiązania jest zmniejszenie obciążenia podatkowego podatników, którzy, opłacając składki ubezpieczeniowe, przeznaczają część swoich dochodów na zapewnienie sobie świadczeń pieniężnych w razie utraty bądź istotnego ograniczenia zdolności do zarabkowania oraz na finansowanie świadczeń zdrowotnych. Odciażają w ten sposób państwo od konstytucyjnego obowiązku zapewnienia obywatelom zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo oraz po osiągnięciu wieku emerytalnego (art. 67 ust. 1 Konstytucji) oraz prawa do ochrony zdrowia (art. 68 ust. 1 i 2 Konstytucji).

Składki ubezpieczeniowe pełnią tę funkcję, niezależnie od tego, czy są wpłacane do polskiego, czy do ‘obcego’ systemu ubezpieczenia społecznego. W czasie wykonywania pracy za granicą polski podatnik co do zasady korzysta ze świadczeń zdrowotnych zakładów opieki zdrowotnej państwa miejsca zatrudnienia, a nie ze świadczeń polskiej opieki zdrowotnej. Z tytułu wpłacania do zagranicznej instytucji ubezpieczeniowej składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe powinien on nabyć w przyszłości prawo do emerytury bądź renty, finansowane w odpowiedniej do okresu ubezpieczenia i sumy wpłaconych składek proporcji, z wszystkich systemów ubezpieczeniowych państw UE, w których był zatrudniony i z tego tytułu podlegać ubezpieczeniu”.

„Miejsce wykonywania pracy zarobkowej i opłacanie składek na ubezpieczenia (w kraju albo za granicą) nie jest [więc] relewantną cechą podatników, która mogłaby uzasadniać różne ich traktowanie w zakresie obowiązku podatkowego realizowanego w Polsce. Tym samym zaskarżone przepisy, wyłączające możliwość odliczenia odpowiednio od podstawy opodatkowania bądź od podatku przez podatników mających stałe miejsce zamieszkania w Polsce, lecz osiągających dochód z pracy za granicą, opłacanych tam składek ubezpieczeniowych, są niezgodne z zasadą równości wyrażoną w art. 32 ust. 1 Konstytucji”.

Po drugie, z konstytucyjną zasadą sprawiedliwości społecznej łączy się — zdaniem TK — zasada sprawiedliwości podatkowej. Elementami zasady sprawiedliwości podatkowej są zaś powszechność i równość obowiązków podatkowych. W analizowanym przypadku równość ta nie została zachowana. Podatnicy mający miejsce zamieszkania w RP, a pracujący za granicą, są pozbawieni ulg podatkowych przy rocznym rozliczeniu podatku i w ten sposób niejako „karani” za wykonywanie pracy poza granicami RP.

Po trzecie TK stwierdził, iż na obszarze UE obowiązuje zasada swobodnego przepływu osób oraz zasada koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Państwa zobowiązane są wobec tego do nieutrudniania w jakikolwiek sposób realizacji tych zasad. W konsekwencji — uznał TK — wyrok nie obejmuje „swoim zakresem osób mających swoje stałe miejsce zamieszkania i objętych nieograniczonym obowiązkiem podatkowym w Polsce, które wykonują działalność zarobkową, w szczególności pracę najemną, za granicą w państwie nienależącym do UE”. „Zatrudnienie w państwie należącym do UE jest [bowiem] istotną cechą, która uzasadnia różnicowanie uprawnień polskich podatników do odliczeń z tytułu odliczania opłacanych składek na ubezpieczenie (społeczne i zdrowotne)”.

W konsekwencji prawo do odliczeń powinno przysługiwać tylko osobom zarobkującym w państwie członkowskim UE.

2.4. Wyrok wywołuje skutki prawne z upływem dnia 30 listopada 2008 r., do którego Trybunał zdecydował się odsunąć termin utraty mocy obowiązującej przepisu.

3. Cele i zakres projektowanej ustawy

Mając na uwadze konieczność wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 listopada 2007 r., kierując się brzmieniem sentencji wyroku oraz motywami jego uzasadnienia, w art. 26 ustawy po ust. 1 proponuje się dodanie ust. 1a w brzmieniu

„1a. Do składek na ubezpieczenie społeczne zapłaconych przez podatników, o których mowa w art. 27 ust. 8, 9 i 9a, z tytułu działalności wykonywanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy składki te nie zostały odliczone od dochodu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, na terenie którego działalność ta była wykonywana, stosuje się ust. 1 pkt 2, przy czym składki te odlicza się od dochodu osiągniętego z tytułu działalności wykonywanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

Podobnie, w art. 27b po ust. 1, proponuje się dodać ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do składek na ubezpieczenie zdrowotne zapłaconych przez podatników, o których mowa w art. 27 ust. 8, 9 i 9a, z tytułu z działalności wykonywanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy składki te nie zostały odliczone w państwie członkowskim Unii Europejskiej, na terenie którego działalność ta była wykonywana, stosuje się ust. 1–3, przy czym składki te odlicza się od podatku należnego z tytułu działalności wykonywanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

W konsekwencji w art. 27b proponuje się też zmianę ust. 3, polegającą na dodaniu odesłania do ust. 1a:

„3. Wysokość wydatków na cele określone w ust. 1 i 1a ustala się na podstawie dokumentów stwierdzających ich poniesienie”.

W konsekwencji niezbędne będą też zmiany w art. 44, w którym ust. 3a i ust. 6i odsyłały do artykułów, których zmianę zaproponowano powyżej”:

"3a. Podatnicy uzyskujący dochody, o których mowa w ust. 1a, są obowiązani w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dochód był uzyskany, a za grudzień - w terminie złożenia zeznania podatkowego, wpłacać zaliczki miesięczne, stosując do uzyskanego dochodu najniższą stawkę podatkową określoną w skali, o której mowa w art. 27 ust. 1. Za dochód, o którym mowa w zdaniu pierwszym, uważa się uzyskane w ciągu miesiąca przychody po odliczeniu miesięcznych kosztów uzyskania w wysokości określonej w art. 22 ust. 2 lub 9 oraz zapłaconych w danym miesiącu składek, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lub ust. 1a. Przy obliczaniu zaliczki podatnik może stosować wyższą stawkę podatkową określoną w skali, o której mowa w art. 27 ust. 1.",

"6i. Kwotę zaliczki podlegającą wpłacie, obliczoną w sposób określony w ust. 6b lub 6h, zmniejsza się o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, opłaconej przez podatnika w danym miesiącu zgodnie odrębnymi przepisami."

Należy zwrócić uwagę, że w wyroku TK stwierdzono niezgodność przepisów ustawy z Konstytucją w zakresie w jakim wyłączają możliwość stosownego odliczenia przez podatników, o których mowa w art. 27 ust. 9 ustawy. We wniosku kwestionowano przepisy ustawy tylko w odniesieniu do tej grupy podatników.

Wykonując wyrok należy jednak wziąć pod uwagę, że w sytuacji, gdy umożliwi się dokonywanie stosownych odliczeń tylko podatnikom, o których mowa w art. 27 ust. 9 ustawy (tzn. tym, którzy zarabkowali w kraju, z którym RP nie podpisała umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub jeśli umowa ta nie przewiduje procedury określonej w art. 27 ust. 8 ustawy), to tym samym doprowadzi się do nierównego traktowania podatników, o których mowa w art. 27 ust. 8 i ust. 9a (tzn. tych, którzy zarabkowali w kraju, z którym RP zawarła stosowną umowę, nie umożliwiającą jednakże odliczenia składek oraz tych którzy zarabkowali wyłącznie po granicami RP).

Wyrok TK przywracając konstytucyjność jednej regulacji ustawy (dotyczącej podatników z ust. 9), powoduje jednocześnie uwypuklenie niekonstytucyjności innej regulacji (podatnicy z ust. 8 i 9a), nie likwidując jej zarazem. W tym przypadku naruszonymi wzorcami będą również art. 32 w związku z art. 2 Konstytucji.

W konsekwencji proponuje się zmianę, która obejmuje nie tylko podatników, o których mowa w art. 27 w ust. 9, lecz także w ust. 8 i ust. 9a.

4. Skutki finansowe wykonania projektowanej ustawy

Ustawa nie pociąg za sobą skutki finansowe, związane ze zmniejszeniem wpływów na skutek zmniejszenia wpływów wynikających możliwości odliczenia składek od podatku.

5. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
